

Мишлето се залута по изровения подъ. После Милка отиде във готварницата. Намъри кори отъ ябълки, занесе ги и ги пусна презъ прозореца въ обора.

— На, да си гризнешъ, мишленце! Нали обичашъ ябълки.

Като стана отъ сънъ, бащата запита: „Какво направи котката съ мишката?“

Милка замълча, а сестра ѝ отговоря:

— Котката лежи въ готварницата. Значи, — мишката е изядена.

При тия думи Милка се обърна къмъ прозореца и се усмихна, безъ да я видятъ.

Когато вечерта Милка легна да спи, тя си рече: „Какво ли стана съ малката гризанка? Тя се е пхнала презъ нѣкоя дупчица и е отишла при майка си... Ехъ, да мога и азъ да видя моята майчица! Но тя е далече, горе на небето, при дѣда Господа!...“

Милка въздъхна. После склопи очи. Дрѣмка я обори. Скоро

заспа. И засънува, че въ жгъла се изправи голѣмъ щурець и засвири. Цигулчицата му сякашъ не свирѣше, а думаше: „Хайде съ мене, Милке!“

Милка слѣзе отъ леглото и тръгна следъ щурчето. Вървѣха вървѣха и влѣзоха въ малка стаичка. Покрай стенитѣ бѣха

наредени орѣхи и жълта царевича. Срещу вратата имаше преграда отъ житни класове.

Нѣщо изцърка. Изподъ преградата изскочи малкото мишченце. То бързо допълзѣ до Милка и заподскача около обувкитѣ ѝ.

— Добре дошла, Милке! Колко се радвамъ, че дойде! Азъ бѣхъ поржчала

на щурчето да ти изсвири найхубавата си пѣсенъ и да те доведе у насъ.

— Тукъ ли е у васъ? — попита Милка. — Зарадва ли се майка ти, като си дойде?

— О, колко много! Тази е нашата кжща. Ти си ни гостенка. Въ това време множество ми-

